

Majka mi je rekla

starješina Bradley D. Foster
iz Sedamdesetorice

Možda je razlog što tako univerzalno reagiramo na ljubav naših majki jer ona odražava ljubav našeg Spasitelja.

Gospodin je na roditelje stavio primarnu odgovornost za duhovnu njegu svoje djece. Ponekad ta odgovornost padne na samohranog roditelja. Moja je majka bila relativno mlada kada je moj otac umro, ostavivši je da sama odgoji četvero djece. No suočila se sa svojim izazovom uz vjeru i hrabrost, obećavši nam da će, ako ostanemo na putu istine, kraj biti bolji od početka. Poput druge djece odvažnih majki u Mormonovoj knjizi, »ne sumnjamo da majke naše to znaju« (Alma 56:48). Braćo i sestre, ja iz osobnog iskustva razumijem veliki utjecaj majki.

Moj dobri prijatelj, Don Pearson, iznio je iskustvo koje naglašava taj utjecaj. Jedne ga je večeri njegov četverogodišnji sin zamolio da mu pročita priču za laku noć. Eric je izabrao svoju omiljenu knjigu: *The Ballooning Adventures of Paddy Pork [Avanture Paddyja Porka u balonu]*, priču o obitelji koja je živjela na morskim otocima i putovala s otoka na otok u balonu. To je bila slikovnica bez riječi, pa je brat Pearson izmišljao riječi priče.

»Paddy je u balonu. Sada slijeće na otok. Spušta špagu pored balona.«

Eric ga je zaustavio. »Tata, to nije špaga. To je uže.«

Brat Pearson pogledao je Erica, pa u slikovnicu, a zatim je nastavio: »Paddy izlazi iz balona i spušta se niz stablo. O ne! Njegov je kaput zapeo za granu!«

Eric ga je ponovno zaustavio. »Tata, to nije kaput. To je jakna.«

Sada je brat Pearson već bio pomalo zbunjen. Rekao je: »Eric, u ovoj knjizi nema riječi, samo slike. Zašto inzistiráš na tome da je ovo jakna?«

Eric je odgovorio: »Jer mi je majka rekla.«

Njegov je otac zatvorio knjigu i rekao: »Eric, što misliš tko ima zadnju riječ, konačnu ovlast u ovoj kući?«

Ovoga puta Eric je pažljivo promislio prije nego što je odgovorio: »Ti, tata.«

Brat Pearson se ozario na svog sina. Kako izniman odgovor! »Kako si to znao?« pitao je.

Eric je brzo odgovorio: »Majka mi je rekla.«

Predsjednik James E. Faust je rekao: »Nema većeg dobra u cijelom svijetu od majčinstva. Utjecaj majke u životima njezine djece je nemjerljiv« (»Fathers, Mothers, Marriage«, *Liahona*, kolovoz 2004, 3).

Prema božanskom naumu, čini se da je brižnost dio duhovnog nasljeđa koje je dano ženama. Vidio sam to kod svojih kćeri, a sada, vidim kod svojih unuka – čak i prije nego što su mogle hodati htjele su nositi svoje lutke i brinuti se o njima.

U svom poslu kao farmer i rančer, iz prve sam ruke promatrao kako se prirodni majčinski osjećaj manifestira i u samoj prirodi. Svakog smo proljeća gonili stado krava i njihove teladi uz rijeku Snake u Idaho, gdje su pasli u dolinama oko mjesec dana. Zatim bismo ih okupili i vratili niz put koji vodi do tora. Od tamo se tovore na kamione koji ih voze do ljetnih pašnjaka u Montani.

Jednog naročito vrućeg proljetnog dana, pomagao sam u okupljanju jašuci na kraju stada koje se kretalo po pješčanom putu prema toru. Moj je posao bio okupiti zaostalu telad koja je odlutala s puta. Tempo je bio spor i imao sam nešto vremena za razmišljanje.

Budući da je bilo vruće, mala telad je stalno bježala među stabla radi hlada. Pomislio sam na mlade u Crkvi kojima je ponekad odvučena pažnja s ravnog i uzanog puta. Također sam pomislio na one koji su napustili Crkvu ili koji možda osjećaju da je Crkva napustila njihovo srce, dok im je pažnja bila odvučena. Pomislio sam da odvlačenje pažnje ne mora biti neko zlo da bi bilo učinkovito – ponekad to može biti samo hlad.

Nakon nekoliko sati skupljanja zalutale teladi, i sa znojem koji se lio niz moje lice, u frustraciji sam povikao na telad: »Slijedite svoje majke! One znaju kamo idu! One su prošle ovim putem!« Njihove su majke znale da će, iako je put sada bio vruć i prašnjav, kraj biti bolji od početka.

Čim smo stjerali stado u tor, primijetili smo da tri krave nervozno koračaju uz vrata. Nisu mogle pronaći svoju telad i činilo se da osjećaju da se telad nalazi negdje na putu. Jedan od kauboja me je pitao što trebam učiniti. Rekao sam: »Kladim se da znam gdje se nalazi telad. Oko 0,4 km odavde nalazi se nekoliko stabala. Siguran sam da ćemo ih tamo pronaći.«

Zasigurno, kao što sam i pomislio, pronašli smo izgublenu telad kako drijema u hladu. Naš dolazak ih je uplašio i odupirali su se našim pokušajima da ih okupimo. Bili su uplašeni jer mi *nismo* njihove majke! Što smo ih više pokušavali otjerati u tor, to su bili tvrdoglaviji. Naposljetku sam rekao kaubojima: »Žao mi je momci, znam bolje od ovoga. Vratimo se i pustimo njihove majke iz tora. Krave će doći po svoju telad, a telad će slijediti svoje majke.« Bio sam u pravu. Majke krave znale su točno gdje će pronaći svoju telad i vratile su ih nazad u tor kako sam pretpostavio.

Braćo i sestre, u svijetu u kojem svi imamo slobodu, neki od naših voljenih mogu privremeno zalutati. No mi nikada ne možemo odustati. Moramo se uvijek vraćati po njih – nikada ne smijemo prestati pokušavati. Naš prorok, predsjednik Thomas S. Monson, uputio je molbu svima nama da odemo spasiti voljene koji su možda izgubljeni (za primjer vidi »Stand in Your Appointed Place«, *Liahona*, svibanj 2003, 54-57). Uz pomoć svećeničkih vođa, roditelji se moraju vratiti i pronaći svoje izgubljene, uvjeravajući ih da će uvijek imati »dom«, uz obitelj i Crkvu, koji čekaju na njihov povratak. Nikada ne znamo kada će doći do promjene srca. Nikada ne znamo kada će se duša umoriti i iscrpiti od svijeta. Kad se to... dogodi, čini se da se naša djeca gotovo uvijek prvo obrate majci, s osjećajima poput onih izraženih u pjesmi Elizabeth Akers Allen:

*Natrag, vrati se natrag, o valu godina!
Toliko sam umorna od muke i suza...*

*Umorna od ispraznosti, prizemnosti i laži,
Majko, o majko, moje te srce zove!...*

*Mome srcu, u protekle dane,
Ljubavi poput majčinske nije bilo za me,*

*Nitko poput majke boli ne uklanja
Iz uboge duše i svijetom iscrpljena uma.*

*Drijemež neka blagi prekrije moje teške kapke;
Uspavaj me, majko, uspavaj me!*

(»Rock Me to Sleep«, The Family Library of Poetry and Song, ur. William Cullen Bryant [1870], 190-191; interpunkcije osuvremenjene.)

Možda je razlog što tako univerzalno reagiramo na ljubav naših majki jer ona odražava ljubav našeg Spasitelja. Kao što je predsjednik Joseph F. Smith rekao: »Ljubav prave majke bliža je ljubavi Božjoj od bilo koje druge ljubavi.« (»The Love of Mother«, *Improvement Era*, siječanj 1910, 278.)

Kao u svemu, Spasitelj je postavio savršen primjer kroz ljubav koju je pokazao za svoju zemaljsku majku. U zadnjem, središnjem trenutku svog smrtnog života - nakon tegoba u Getsemanskom vrtu, izrugivanja, krune od trnja, teškog križa na koji je bio brutalno pribijen, Isus je pogledao prema dolje s križa i vidio svoju majku, Mariju, koja je došla da bi bila sa svojim Sinom. Njegovo je konačno djelo ljubavi prije svoje smrti bilo da se zbrine njegova majka, govoreći svom učeniku: »Evo ti majke!« I od tog trenutka nadalje učenik ju je primio u svoj dom. Kao što Sveta pisma kažu, tada je Isus znao da »je sve dovršeno«, te je pognuo svoju glavu i umro (vidi Ivan 19:27-28, 30).

Danas stojim pred vama da vam posvjedočim da je Isus Krist Spasitelj i Otkupitelj svijeta. Ovo je njegova Crkva, Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Naš Nebeski Otac želi da mu se sva njegova djeca vrate. Znam to bez proturječnosti zbog svjedočanstva Svetog Duha u mom srcu. Nisam uvijek znao – dok sam bio mlađi morao sam se pouzdati u svjedočanstvo svojih roditelja. Moja me je majka uvjerala da će, ako ostanem na putu istine, čak i kada se činilo da je vruće i prašnjavo, čak i kada je došlo do odvlačenja pažnje, kraj biti bolji od početka. Bit ću vječno zahvalan što mi je majka to rekla. U ime Isusa Krista. Amen.